

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Galiūno valdose

3 psl.

Sventėje pasidžiaugta
2014-ųjų metų
bendrovės laimėjimais ir
įvertinti geriausi
darbuotojai

Dėl 2 procentų pajamų
mokesčio sumos

4-6 psl.

Jiems sausis –
neelinių gimtadienių
mėnuo

2014 m. IV ketvirčio
geriausieji ūkininkai
pagal skirtinges
superkamo pieno
kiekio grupes:

7 psl.

Už pieninę karvę – 77
Eur susietosios paramos

Lukšių ŽŪB
eksperimentavo ir
paguldė karves
ant čiužinių

Tiesioginės
išmokos pasiekia greičiau

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Kūrybingi ūkininkai

Net keturi gaminiai įvertinti aukso medaliais

Kasmečiame konkurse „Lietuvos metų gaminys“ šalies įmonių produkcijai ir paslaugoms šiemet skirti 93 aukso ir 5 sidabro medailiai.

Džiugu, kad šiame konkurse aukso medaliais įvertinti net keturi „Žemaitijos pieno“ gaminiai. Tai glaistytas varškės sūrelis „Magija“ su kondensuoto pieno jdaru, šviežias sūris „Magija“ su vanile, „Žemaitijos“ pusriebė varškė ir ekologiškas jogurtas „Dobilas“ su imbieru ir citrina.

Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius ir Lietuvos pramo-

ninkų konfederacijos prezidentas Robertas Dargis „Lietuvos metų gaminys 2014“ apdovanojimus įteikė „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovams – produktų kategorijos/brendo pardavimų ir rinkodaros vadovei Jolitai Gedgaudienei ir pardavimų ir rinkodaros vadovui Vytautui Oleškevičiui.

(Nukelta į 3 psl.)

Premjeras Algirdas Butkevičius ir Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentas Robertas Dargis „Lietuvos metų gaminys 2014“ apdovanojimus įteikė „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovams – Jolitai Gedgaudienei ir Vytautui Oleškevičiui.

SVEIKINAME

geriausius gruodžio mėnesio
ūkininkus pagal skirtinges superkamo
pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Steponas Marčiauskas – Stumbrių k., Rietavo sen., Plungės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Skaidrūnas Andriekus – Natkiškių k., Natkiškių sen., Pagėgių sav.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Petras Bagavičius – Vėžininkų k., Vilkyškių sen., Pagėgių sav.

Ketvirtuoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Vadovas Dromantas – Miestalių k., Saugų sen., Šilutės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Vaidotas Kiniulis – Struikų k., Šilalės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas
Andrius Domarkas – Pasvalių k., Degaičių sen., Telšių r.

Ūkio šeimininkė – tarp geriausių melžėjų

Laima ir Aurimas Navickai vienas kitą pažista nuo penktos klasės, kai mokėsi tuometėje Pakalniškių pagrindinėje mokykloje. Tada nė vienam iš jų net sapne neprisisapnavo, kad kažkada teks sujungti likimus.

Algirdas Dačkevičius

Dabar darbštū šeima įsikūrusi Rad-

viliškio rajono Veliakiemio kaime ir augina trejetą atžalų. Barbora – jau šešiolikametė, o trylikametis Matas sukasai kaip vijurkas. Vi-

sur spėja: ir mamai pagelbėti, ir tėciui. Mažiausiai rūpesčių turi trejų metukų Morta. Ji žaidžia su žaisliukais, įdomu su mama ir knygutę pavartyti, kurią specialiai Krikšto proga mažylei išleido ir padovanovojo téveliai. Tikrai originali dovana, kurios vertė laikui bégant tik didės ir mergaitei primins jos nerūpestingą vaikystę.

Šeima įsikūrusi erdviamame name su jaukia virtuve, kurios viena sie na mena senajį pastatą. Mat Navickai pirko senutėlį namą, statytą gal 1930-aisiais metais ir ji rekonstravo. Akyla šeimininkė menininkės žvilgsniu greitai įvertino, kad nevalia ardyti galingu šimtametčių sienojų. Dabar po restauracijos jie tapo bene įspūdingiausia virtuvės interjero dalimi.

Nors šeimininkai ūkyje darbų niekuomet netruksta, namuose ant stalo garuoja pačios iškepta duona, o be pamėgto šokoladinio pyrago vaikai nejsivainduotų savo kasdienybės.

(Nukelta į 2 psl.)

Mama su dukrele Morta varto jai Krikšto proga tévelių specialiai išleistą ir padovanotą knygutę.

Ūkio šeimininkė – tarp geriausių melžėjų

(Atkelta iš 1 psl.)

Gražus ir jaukus gyvenimas su kurtais tik atkakliu darbu. Juk pati pradžią stojo nuo dviejų karvučių, vėliau atsirado keturių, šešios... Banda vis dėjo. Navickai iš bendrovės nusipirkė dvi fermas. „Plikos sienos“ tebuvo, todėl reikėjo iš banko paskolą imtis ir viską naujai įsirengti“, – prisimena Laima. Su vy-

ru darbavosi neskaičiuodami valandų. Laima niekuomet nebuvo baltarankė. Pati melžia karves. Net melžėjų varžytuvėse dalyvauja. Ir visada – tarp pirmūnių. Yra pelnisi pirmą, antrą ir trečią vietas.

Mamos dešinioji ranka – Matas. Jis mamai ne tik ferme melžiant karves talkina, bet ir kartu su ja vyksta į melžėjų varžytuvės.

Melžėjų varžytuvėse su sūnumi Matu.

Matas su tėvu prie medžioklės laimikio.

O ir karvutės yra mylimos. Viros su vardais. Norint nesusimaišyti, pašaukiant kartais reikia į žymeklį ausyse žvilgtelėti. Banda – holšteinizuota. Ji papildoma savomis telyčaitėmis. Pienavės kontroliuojamos, todėl ir pieno kokybiniai rodikliai geri, o bandą prižiūri puikus veterinarijos gydytojas Audronis Jegnoras.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnenė patenkinta sekmingai ūkininkaujančiais Navickais. Jie kviečiami į ūkininkų šventes Klaipedoje, kur susirenka lojaliausi „Žemaitijos pieno“ bendrovės ūkininkai. Navickų pieno ūkis 2011 metais įvertintas nominacija už geriausią pieno kokybę.

Porenovacijos neatpažtamtamai pasikeitė gyvenamasis pastatas.

O praėjusiais metais Radviliškio rajono ūkininkų pagerbimo šventėje Laima ir Aurimas buvo nustebinti, kai jiems įteikė „Pažangiausias metų ūkis“ nominacija. „Tikrai nesitikėjome, nes jaučiamės pamaloninti su avansu“, – šypsodamasi kalbėjo Laima.

Gerą dešimtmetį ūkininkai bendradarbiauja su žemaičių bendrove ir yra patenkinti abipuse partneryste. Už aukštą pieno kokybę bendrovė paskatina mokédama priedą. Sutuoktinui didžiausias rūpestis – prie technikos. Juk ji turi dirbti nepriekaištingai, kitaip

Pernai Navickų ūkis pelnė nominaciją „Pažangiausias metų ūkis“.

nei geru pašaru priruoši, nei grūdinių kultūrų turėsi. Traktorių vairuoti sugeba visa Navickų šeimyna, žinoma, išskyrus mažylių. Ūkininkai dalyvavo europinėse paramos programose, tačiau nauja technika, ypač traktorių, labai praverstų.

Savaigaliais Aurimas mėgsta pamėžioti. Nuo jo neatsilieka ir sūnus Matas. Jis – puikus varovas.

Apsilankiusieji Navickų sodyboje pajunta tą gyvenimo džiaugsmą ir rūpestį, kuriuo būna apgaubtos tikros tvirtos šeimos, branginančios vienas kitą ir suprantančios iš žvilgsnio.

Laima ir Aurimas Navickai Turkijoje.

Galiūno valdose

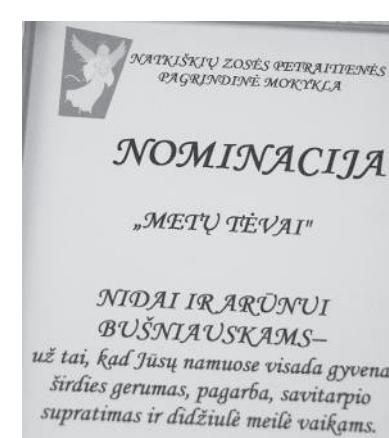
Keturiasdešimtmetį atšventęs Arūnas Bušniauskas iš Pagėgių savivaldybės Natkiškių – ne tik darbštus ir sumanus ūkininkas, bet ir praeityje galiūnų varžytuvėse gerais rezultatais garsėjęs sportininkas.

Arūno žmona Nida pagal profesiją – siuvėja, tačiau, pradėjus vysti ūkininkauti, melžia karvutes, jas labai myli. Visos piendavės turi vardinus ir pašauktos klausos šeimininkės.

Ūkininkas nuo pat pienininkystės ūkio įkūrimo pradžios pieną tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei ir yra patenkintas dalykišku bei sąžiningu bendradarbiavimu su žemaičių įmone.

Pasak Arūno, 2014-ieji buvo geresni už 2013-uosius, nes ūkis plėtėsi, padaugėjo gyvulių.

Visą buhalterinę apskaitą rūpestingai tvarko Nidos mama Marytė. Jai tai nėra sunku, nes dar kokių gyvavimo laikais dirbo buhalterijoje. Ūkininkas dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, ūkio valdų modernizavimo programos trijuose etapuose, šiuo metu dalyvauja ketvirtajame. Išsigijo būtiniausios technikos. Žinoma, reikėjo ir savo lėšų, ypač tvarui ir mėslidei statyti. Nepigiai at-

savo ūkyje“, – džiaugėsi veikliu ir darbščiu natkaitiškiu „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė.

Ūkis yra dalyvavęs konkurse „Metų ūkis“, kur 2010 metais pelnė geriausiojo ūkio nominaciją. Minint Tarptautinius šeimos metus, Arūnai ir Nidai pasveikino Seimo pirmininko pavaduotojas Kęstas Komskis, be to, Natkiškių Žosės Petraitienės pagrindinė mokykla suteikė jiems „Metų tėvų“ nominaciją.

Bušniauskai yra bendruomenės žmonės ir niekuomet neatsisako pagelbėti savo kaimo bendruomenei organizuojant įvairiau-

parodės geriausią rezultatą. Dukra Greta irgi mėgsta sportuoti. Jaunoji tinklininkė su pagėgiškių komanda yra dalyvavusi įvairose varžybose ir pelnusi prizų. Bušniauskai tikisi, kad ir 2015-aisiais, įveikiant visus sunkumus, pavyks judėti į prieš.

Nida ir Arūnas Bušniauskai su dukra Greta ir sūnumi Armandu.

Šventėje pasidžiaugta 2014– ujų metų bendrovės laimėjimais ir įvertinti geriausi darbuotojai

„Žemaitijos pieno“ bendrovė turi gražią tradiciją – baigiantis metams pasidžiaugti sukurtomis vertybėmis, o jų kūrėjams – geriausiems darbuotojams – tarti padėkos žodį ir juos apdovanoti.

Tokia įsimintina šventė surengta baigiantis 2014-iesiems gruodžio 19-ąją Žemaitės dramos teatre. Jai prasidedant, jaukumą suteikė saksofono melodija, o vėliau renginio vedėja garsi aktorė ir mūsų kraštetė Nijolė Narmontaitė malionai pasveikino šventės dalyvius.

Prisimenant 2014-ujų metų svarbiausius bendrovės laimėimus, pasidžiaugta tarptautinėse ir mūsų šalies parodoje pelnytais aukščiausiais apdovanojimais, kuriais įvertinti geriausi „Žemaitijos pieno“ produktai (apie šiuos pasiekimus rašyta praėjusio „Pienininkystės“ laikraščio šventiniame kaleidoskope).

Visa tai – darnaus kolektyvo darbo rezultatas, liudijantis, jog bendrovėje puikiai tarpusavyje dera profesionaliai ir ilgamečių darbuotojų patirtis su jaunatvišku veržlumu, polėjimu ir entuziazmu.

Tardamas sveikinimo žodį bendrovės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas padėkojo kolektyvo nariams, kurie visuomet jautė atsakomybę ir siekė geriausio rezultato, dirbdami visa širdimi. Tik susitelkimas, ryžtas ir ataklumas, įveikiant naujus iššūkius, leidžia garsinti gerą bendrovės vardą Lietuvoje ir pasaulyje.

Renginio vedėja aktorė Nijolė Narmontaitė, linkédama ir toliau sėkmingai darbuotis, generaliniam direktoriui Robertui Pažemeckui įteikė savo nuotaikingai parašytą knygą.

Šventės proga nuoširdžiai dėkota ir įteikta dovanėlių geriausiems bendrovės departamentų, skyrių, padalinii dar-

buotojams.

Renginyje nuotaikingai koncertavo „Musica libera“, Merūnas Vitulskis su gyva garso grupė. Šventėje dalyvavusiuju džiaugsmingi veidai tarsi kalbėto kalbėjo: „Žemaitijos pienas“ yra geriausia vieta dirbtī ir realizuoti savo idėjas.

Šventės vedėja aktorė Nijolė Narmontaitė savo knygą padovanojo „Žemaitijos pieno“ generaliniam direktoriui Robertui Pažemeckui.

Bendrovės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas (pirmas iš dešinės) ir personalo ir teisės direktoriė Sandra Vireikytė (pirma iš kairės) su grupė geriausių Pardavimų ir rinkodaros departamento darbuotojų metinėje padėkos šventėje.

Net keturi gaminiai įvertinti aukso medaliais

(Atkelta iš 1 psl.)

Konkurso „Lietuvos metų gaminys“ pagrindinis tikslas – didinti aukštostos kokybės lietuviškos produkcijos konkurencingumą, pristatyti ir įtvirtinti šalies pramonės produkciją, prekes ir paslaugas vietiniam ar tarptautiniam vartotojui, skatinant rinktis kokybišką lietuvišką produktą, taip vystant Lietuvos verslo plėtrą.

Svaraus apdovanojimo proga plačiau pristatomė aukso medaliais įvertintus įmonės gaminius.

Glaistytas varškės sūrelis „Magija“ su kondensuoto pieno įdaru
Glaistyti varškės sūreliai – tai saldus var-

kės produktas, skirtas ir dideliems, ir mažiems smaližiams. Varškės sūreliams gaminama taikant pažangiausią patentuotą Europoje „Purios varškės technologija“ būdą. Varškės masė sūreliuose sudaro net 84,5 procentus. Jų gamyboje nenaudojami jokie maisto priedai: tirštikliai, stabilizatoriai, konservantai. Tai išskirtinis sūrelis iš „Magija“ sūrelių kolekcijos, nes pagardintas įdaru. Puri varškė, kurioje slepiasi sluoksnius saldaus kondensuoto pieno – ypatingai skanus ir švelnus desertas.

Šviežias sūris „Magija“ su vanile
Tai unikalus produktas iš pieno, grietinėlės ir pieno baltymų. Šviežio sūrio išskirtinė technologija surinka šviežių pieno pro-

dukų laboratorijoje Prancūzijoje. Skonių suteikia natūrali vanilė ir specialiu būdu pagamintas bei susmulkintas tikras šokoladas, turintis garsų itališką vardą – „Stracciatella“. Vanilė gaunama iš vanilės medžio – tropinės vijoklinės orchidėjos. Per dieną prāysta tik vienas orchidėjos žiedas. Prinokusios ankštys renkamos ranomis, fermentuojamos.

„Žemaitijos“ pusriebė varškė
Ši 9 proc. riebumo varškė gaminama tik iš natūralių, aukščiausios kokybės žaliavų. Ji pasižymi minkštā konsistencija, grūdėtumu bei naminės varškės skoniu. Varškė įmonėje gaminama nuo pat jos įkūrimo, t.y. 1924 metų. Iki šių dienų išlaiky-

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primename, kad iki gegužės 1-osios Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai, iki 2 procentų Jūsų pernai sumokėtos pajamų mokesčio sumos. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniems poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt. Pernai tam skyrėme per 200 tūkst. litų.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau – VMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetaineje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokesčių suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokesčių suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau – Prašymas), kurį gali pateikti teritorinei VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamają vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėjų:

- teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinių numerų (kodą);
- ataskaitinį mokesčinių laikotarpį (2014 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervažių pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atligli pasibainus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiu, 2014 metų mokesčinio laikotarpio – iki 2015-05-01).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai:
Įmonės kodas 180878484, buveinės adresas:
Luokės g.73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), 8~610 08187 (Rigilda).

Skiriantysis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčių sumos žmogus „nepraranda nė centro“, tačiau geros valios dėka paremia savo bendruomenės narius, kuriems ta parama labiausiai reikalinga. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.
Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

tos varškės gaminimo tradicijos. Jos konsistencija išsiškiria nuo kitų rinkoje esančių, nes produkte išlieka purūs ir kartu susikibę balti lyg perlai varškės grūdeliai.

Ekologiškas jogurtas „Dobilas“ su imbieru ir citrina

Prie keletą mėnesių atsiradęs gaminys pelnė itin aukštą pripažinimą. Jogurtas pagamintas iš 100 proc. ekologiškos žaliavios – ekologinių ūkių, kur draudžiama naudoti genetiškai modifikuotus organizmus, chemikalus, fungicidus, sintetinius priedus, antibiotikus, hormonus. Šis gaminys – ne tik geros savijautos šaltinis, bet ir tikrų tikriausia skonių bei energijos bomba.

Jie švenčia neeilinių gimtadienį!

Sausį savo jubiliejinius gimtadienius arba sukaktis šventė dešimt ūkininkų, pieną tiekiančiu „Žemaitijos pienui“.

40 metų sukako Mažeikių rajono Šerkšnėnų seniūnijos Plinkšių kaimo ūkininkui **Mindaugui Strikaičiui**, Pagėgių savivaldybės Natkiškių seniūnijos Natkiškių kaimo ūkininkui **Arūnui Bušniauskui** ir Šilalės rajono Laukuvos seniūnijos Ruskių kaimo ūkininkui **Vaidaugui Burneckiu**.

50 metų jubiliejus pasitiko **Lina**

Petrauskienė iš Kédainių rajono Gudžiūnų seniūnijos Vikaičių kaimo ir **Alfredas Prašukas** iš Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Vieštovėnų kaimo.

60 metų sukaktį šventė Radviliškio rajone, Skėmių seniūnijoje, Valmancių kaimo, gyvenantį **Oną Matoliénę**, Klaipėdos rajone, Priekulės seniūnijoje, Drevernoje, gyve-

nantį **Rimvydas Vaidaugas** ir Jurbarko rajone, Girdžių kaime, gyvenantis **Algimantas Liorincas**.

70 metų sukaktį šventė Gedgaudui iš Šilalės rajono Kvėdarnos seniūnijos Šakėnų kaimo.

80 metų sukaktį šventė **Jonas Vaclovas Papievis**, gyvenantis Šilalės rajone, Kintų seniūnijoje, Sturmų kaime.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktores pavaduotoja Liudvina Skurdelienė, vadybininkai Karolina Gečaitė, Vidmantas Bajaraunas, Vilmantas Staliūnas, Jurgita Zaboraitė, Donatas Viskontas, Petras Kulvietis.

Geriausiųjų gretose

Irena ir Vaida Burneckiai Šilalės krašte yra geriausiųjų ūkininkų gretose. Jie, kaip lojalūs „Žemaitijos pienui“ ūkininkai, 2013 metais dalyvavo žemdirbių pagerbimo šventėje Klaipėdoje. Ten jų ūkis pelnė nominaciją už pasiekta didžiausią pažangą per 2012 metus.

Vaida Burneckis su žmona Irena.

Sutuoktiniai Laukuvos seniūnijos Ruskių kaimo namą nusipirko apie 2000-uosius metus, o ūkininkauti pradėjo iširus kolūkui. Už pajus įsigijo kolūkinę fermą. „Viską reikėjo įrenginėti iš naujo – paliko tik senieji pamatai ir beto-

no grindinys“, – prisimena ūkininkavimo pradžios vargus Irena ir Vaida.

Sažiningas kasdienis darbas atneše ir savo vaisių. Gausėjo banda, stipréjo pienininkystės ūkis.

(Nukelta į 6 psl.)

Jungės likimai ir žemė

Taip jau susiklostė, kad nuo senų laikų būsimųjų sutuoktinių Algimanto ir Laimos Liorincų žemės ribojosi. Tik tuomet jos priklausė seneliams. Jų vaikaičiai ne tik likimus, bet ir žemes sujungė bei sėkmingai ūkininkauja.

Neatpažįstamai pasikeitė Laimos tėviškė, Jurbarko rajone, Gudelių kaimo. Akį traukia įspūdingas namas, o ir viduje – erdvė bei jauku. „Tik po 22 metų ūkininkavimo 2013-aisiais galėjome renovuoti gyvenamajį pastatą, o iki tol visą darbą ir lėšas skyrėme ūkui stiprinti ir plėsti“, – šių metų sausio 1-ają atšventės savo 60-metį sako Algimantas.

Nuo mažumės jis buvo linkęs prie darbo: augino triušius. Pardavęs juos, už pirmuosius pinigus ne saldumynu nusipirkė, o įsigijo laikrodį ir dviračių. Tévelis buvo ūkio brigadininkas, tai su arklių traukiama grėbiamaja vasaromis šieną grėbdavo, nevengė ir kitų darbų. Teko ir su melioratoriais paplušeti.

(Nukelta į 6 psl.)

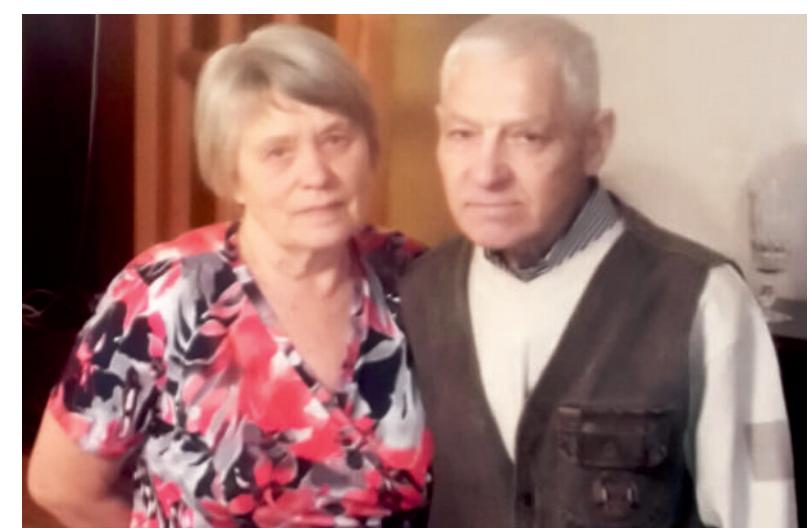
Algimantas Liorincas su žmona Laima.

Daugiau nei pusę amžiaus – drauge

Žvalūs, nuolat besišypsantys, Jonas Vaclovas ir Teresė Papieviai, įsikūrė gražioje vietoje Šturmų kaime, netoli Kuršių marių, ūkininkaujau 23 metus. Ūkinę veiklą pradėjė nuo 5 karvių, dabar jų laiko 24.

Jonas ir Teresė šitame krašte buvo naujakuriai – jis kilęs iš Klaipėdos krašto, Teresė – iš Kelmės. Šiais metais pora švęs 55 metų bendro gyvenimo sukaktį. Per visus gyvenimo metus susilaukė 5 vaikų, 11 anūkų ir 7 proanūkų. Ūkininkauti tėvams padeda du sūnūs – Klaidas ir Stanislovas, abu užsiima ir žvejyba.

Papieviai jaunystėje mėgo keiliauti. Yra aplankę Vengriją, Bulgariją, Rumuniją, Rusiją. Jonas taip pat mėgsta žvejoti, tačiau daž-

Jonas Vaclovas Papievis su žmona Terese.

niausiai garbaus amžiaus ūkininkui šio pomėgio tenka atsisakyti, mat didžiajų laisvo laiko dalį atima technikos remontas, konst-

ravimo darbai. Teresė atokvėpį nuo ūkio darbų randa gėlyne, kuris moteriai suteikia džiaugsmą ir ramybę.

Net nesvajojo ūkininkauti

Lina Petrauskienė su dukromis Valentina ir Karolina.

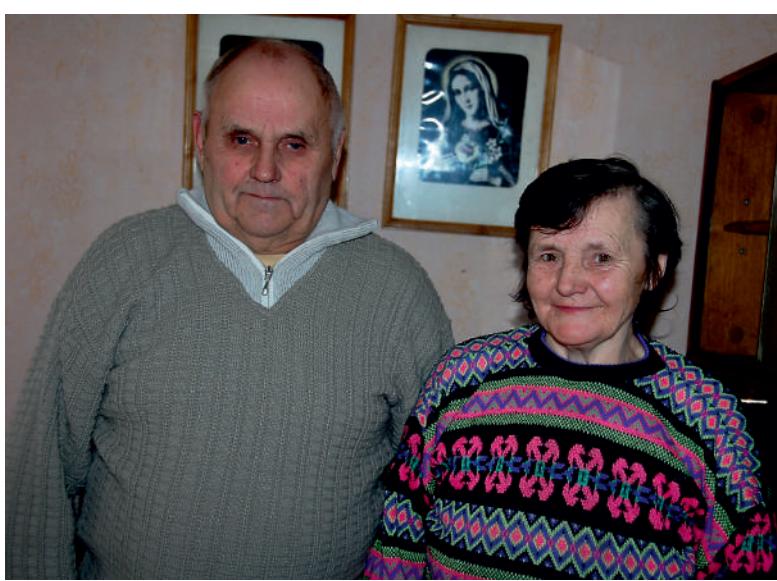
Lina Petrauskienė juokauja, kad nuo mažens gyvendama Gudžiūnų miestelyje iš tolo vengdavo karvės ir niekuomet nemane, kad jai teks ūkininkauti bei piendaves melžti.

Likimas sudėliojo viską į savo vietas. Jauna ekonomistė atsidūrė kolūkyje, gavo gyvenamajį namą ir pradėjo kurtis. Greitai senosios santvarkos ūkis, kaip ir visi kiti Lietuvoje, subiro. Atsirado bendrovė, bet ir ta ilgai neįsilaikė. Tai už pajus nusipirkė fermą, kur ir pradėjo pieno ūkį plėsti.

(Nukelta į 6 psl.)

Dirba ir nesiskundžia

Kazys ir Paulina Gedgaudai Šakėnų kaime įsikūrė 1977 metais. Pieną visą laiką tiekia tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Kazys Gedgaudas su žmona Paulina.

Sutuoktiniai užaugino penketą vaikų: du sūnūs ir tris dukras. Net trejetas vaikų įsikūrė Plungėje, bet per tévelio 70-ajį gimtadienį sulėkė visi su devyniais anūkais.

Kazys – nuo jaunumės traktorių kinkas. Ir dabar pats daugybę ūkiškų darbų nudirba. Žinoma,

kur reikia, ypač rulonuojant pašarus, kviečiasi talkininkų, nes su kaimynais puikiai sutaria.

Laiko nedidelę karvučių bandą, tai jokiose europinėse paramos programose nedalyvavo.

(Nukelta į 6 psl.)

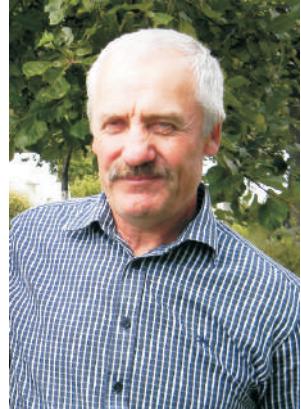
2014 m. IV ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal skirtinges superkamo pieno kieko grupes:

Janina Valantiniene

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Žiogaičių k., Mažeikių r.

Rimantas Mikšys

2-oje grupėje

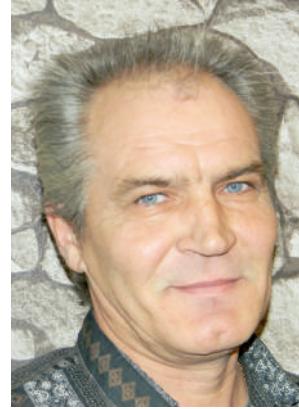
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Šilgalių k., Stoniškių sen., Pagėgių sav.

Arūnas Petkevičius

3-ioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Žakaimės k., Upynos sen., Šilalės r.

Bronislovas Jonikas

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Kontaučių k., Žlibinų sen., Plungės r.

Bronius Arbačiauskas

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Bliūdžių k., Kalnujų sen., Raseinių r.

Sonata Ulbiéné

Geriausio ekologiško pieno gamintoja
Kalnėnų k., Gadūnavo sen., Telšių r.

Ona Matoliene su vyru Arūnu.

Tvirta žemaitės ir aukštaičio sajunga

Ona ir Arūnas Matoliai, kaip patys sako, gyvena viensėdyje. O pradėjo čia kurtis 1993-aisiais.

(Nukelta į 6 psl.)

Senelio savanorio krašte

Mindaugas Strikaitis pieną tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei apie 13 metų. Baigęs Rietavo žemės ūkio technikume agronomiją, pasilioko tėviškėje ūkininkauti. Iš pradžių augino grūdines kultūras, nes jos labiau apsimokėjo. Vėliau kainos émė kristi, tad teko imtis ir pienininkystės verslo.

Namas, kuriamė Mindaugas gyvena su tévais, mena senelio – Lietuvos savanorio – laikus. Tuomet – 1926-aisiais – savanoris Petras Pocius gavo 14 hektarų žemės ir pasistatė pagal tą metą gana erdvę namą. Plušėjo pats, nes buvo nagingas meistras. Matyt, jų senelį bus ir Mindaugas. Jų irgi traukia medžio darbai. Tad prie statybų meistrių nereikia ieškoti – Mindaugas, padedant tévui, puišiausiai išsiverčia.

Mama Aldona Strikaitienė didžiuojasi ne tik savo tévu savanoriu, bet ir broliais bei seserimis. Ji nuo jaunumės pasilioko prie tévų žemės. Cia ir sutuoktinis Antanas ją susirado. Mat jaunystėje mokėsi tuomečiame Plinkšių žemės ūkio technikume, kur studijavo agronomiją.

(Nukelta į 6 psl.)

Ūkininkė Mindauga Strikaitį su gimtadienių pasveikino Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktoriė Rigilda Banienė.

Dukros seka téčio pédomis

Alfredo ir Jūratės Prašukų pienininkystės ūkis iškūrė Vieštovėnų kaime (Plungės r.) – ūkininko tėviškėje. Baigęs veterinarijos studijas Klaipėdos technikume, būsimasis ūkininkas kurį laiką dirbo veterinarijos gydytoju, o Jūratė – tuomečio Karklėnų ūkio fermoje.

Šiandien Alfredas prisipažįsta, kad neplanavo savo gyvenimą kurti kaime, tačiau likimui pasukus kitokia vaga, darbščių ūkininkų šeimyna džiaugiasi puikiai išvystyti, su didele atsakomybe prižiūrimu ūkiu, kuriamė sėkminges įgyvendintos ES remiamos Pieno ir Nitratų direktyvų programos, jis-

Alfredas Prašukas.

gyta svarbiausia technika.

Seimoje užaugo 3 vaikai. Vyriausasis Modestas (25 m.) baigęs studijas šiuo metu dirba Klaipėdoje policijos pareigūnu, Indrė (21 m.) – jau ketvirtuoju kurso studentė Veterinarijos akademijoje, o mažiausioji Skaistė (8 m.) – džiugina tévelius laimėjimais autokroso varžybose bei gausybe laimėtų taurių ir apdovanojimų. Ypač mergaitė džiaugiasi 2014 metų balandžio mėnesį Latvijoje ižykusiose varžybose iškovota pirmaja vieta. Pirmoji vaikiškų keturratų téveliai Skaistė nupirkė, kai mergaitė éjo trečius metukus, o būdama penkerių – jau dalyvavo pirmosiose varžybose. Pomėgi šiam sportui mažoji duktara paveldėjo iš tévelio – Alfredas ir pats anksčiau dalyvavo autokroso varžybose, laimėdavo prizinių vietų.

Vis daugiau laiko skiriant ūkiui puoselėti, mėgstamam užsiėmimui laiko nebėlieka – tačiau nieko negailima, kad mažoji Skaistė galėtų mėgautis šiuo hobiu, kuris vainikuojamasis priziniais laimėjimais.

Šiandien ūkininkai džiaugiasi prisiminimais iš poilsinės kelionės į Druskininkus, kurią Alfredui vaikai padovanojo jubiliejinio gimtadienio proga.

Džiaugiasi darbščiais sunumis

Reginos ir Rimvydo Vaidaugų šeimyna iškūrusi Drevernoje (Klaipėdos r.). Sutuoktiniai kartu baigė Žemės ūkio akademiją Kaune, iki pradėdami ūkininkauti dirbo Drevernos žuvininkystės ūkyje: Rimvydas – vyr. energetiku, o Regina – vyr. agronome.

Rimvydas Vaidaugas su žmona Regina.

(Nukelta į 6 psl.)

Dirba ir nesiskundžia

(Atkelta iš 4 psl.)

„Kiek uždirbame — tiek ir turime“ — per daug nesiskūsdami gyvenimu sako Gedgaudai.

Paulina daugiausia rūpinasi piendavėmis, jas melžia: žiemą — tvarte, o vasarą — ganyklose, kuriuos netoli sodybos. Banda papildo savomis telyčaitėmis. Ūkininkai patenkinti, kad prieikus vi suomet į pagalbą atskuba paslaugus veterinarijos gydytojas An-

tanė Navardauskas.

Nedidelio ūkio dokumentaciją tvarko pati Paulina. Darbai darbeliai yra tarsi prireš sutuoktinius prie namų, bet jiems toks gyvenimas iprastas. Paulina džiaugiasi, kad pernai po 45-erių metų galėjo susitikti su buvusiais Kvėdarnos vidurinės mokyklos klasikais, o Kaziui buvo smagu rudenjant miške grybus rauti. Ypač daug baravykų užderėjo pernai.

Geriausiųjų gretose

(Atkelta iš 4 psl.)

„Melžti kokybišką pieną šiemas ūkininkams yra įsisąmoninta būtinybė“, — puikiai vertina Burneckijų tiekiamą produktą perdirbėjams „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vilmantas Bajarūnas.

Sutuoktiniai augina trejetą sūnų. Vyresnysis Laimonas — dyliktokas ir padeda ūkio darbuose, Vilius lauko trečią klasę, o mažasis Nojus keliauja į priešmokyklinę grupę.

Irena — nuo Kelmės rajono Kražių krašto, iš Karklėnų. Augo gaujioje 10 valkų — 6 brolių ir 4 seserų — šeimoje. Niekumet nesvajojo ūkininkauti, bet atsitiko taip, kad šiuo metu vienintelė iš gausios šeimos tvirčiausiai su vyru puoselėja Palnėmą ūkininkystės ūkį.

Vaigaudas su tévais į Laukuvą atsikraustė iš Šilalės rajono Tūjanių kaimo. Lankė miestelio vidurinę mokyklą, o vėliau Pajūrio žemės ūkio technikume įgijo traktorininko profesiją. Jis — iš trejetos brolių.

Sutuoktiniai draugiškai rikiuoja visus darbus. Vyras žmonai padeda melžti karves. Nėra vargo ir jas pašerti: yra įsigiję modernų pašarų dalytuva.

Seima dalyvavo kai kuriose europinėse paramos programose. Tai leido geriau sustiprinti ir modernizuoti ūkį.

Laisvalaikiu visi Burneckijų vyrai sėda ant keturračio motociklo, o mama Irena kitaip sportuoja — lanko aerobiką. Vasarą sutuoktiniai dienelei palekia atsipūstį į Palangą.

Senelio savanorio krašte

(Atkelta iš 5 psl.)

Jo téviškė — irgi netoliese — tarp Sedos ir Renavo. Antanas kiles iš šešetuko — keturių brolių ir dvieju selerų.

Strikaičiai, be Mindaugo, užaujino dar vieną sūnų Saulių, kuris irgi ūkininkauja. „Dirbame broliškai, vienas kitam visur padeda“ — šypsodamasis sako Mindaugas. Beje, Saulius bandos karvių pienas irgi keliauja į telšiškių įmonę.

Darbštis šeima pasistengė rekonstruoti ūkinius pastatus, technikos įsigytį. Nuardžius senelio statytą namą, 1989 metais vietoj jo iškilo naujas erdvus gyvenamasis pastatas. „Dar mūsų pinigai buvo vadinamieji „vagnorėliai“, kai įsigijome pirmajį traktorių. Gera

krūvą jų tuomet paklojome“, — šypsodamasis prisimena Mindaugą tėvas.

Vėliau ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, ūkio valdų modernizavimo programoje, kur įsigijo ir technikos, ir įrangos. Mindaugas apgailestauja, kad ūkio plėtrai trukdo žemės stygius. Gražu, kai netoliese tyvuliuoja Plinkšių ežeras, bet jo valdose — didžiuliai žemės plotai po vandeniu. Žemės kaina už hektarą ne maža, o ir parduoti niekas nesukaba.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelenė džiaugiasi jauno ūkininko Mindaugo užsišprymu darbuotis senelių ir tévų žemėje. Jaunasis žemaitis — iš tų žmonių, kurie viskai vertina realiar ir pagal susiklosčiusią situaciją, stengiasi, kad perdirbimo įmonėi būtų tiekiamas kuo geresnis pienas.

Džiaugiasi darbščiaus sūnumis

(Atkelta iš 5 psl.)

Gražiai sutarianti šeimyna visa da gyveno ūkiškai, o pienininkystės ūkis šiandien skaičiuoja aštuonioliktus metus. Tvardingame, išpuoselėtame su didele atsakomybe ir meile kasdieniam darbui prižiūrimame ūkyje įgyvendintos ES remiamos Pieno ir Nitratų direktyvų programos, taip atnaujinant fermą, įsirengiant srutų rezervuarą. Pasinaudojė Kaimo rėmimo fondo lėšomis, ūkininkai įsirengė pieno liniją.

Rimvydas neslepia, kad visas laikas skirtamas pienininkystės ūkui

prižiūrėti ir vystyti. Nežiūrint į tai, ūkininkas yra aplankęs ne vieną svečią šalį: Lenkiją, Daniją, Norvegiją ir kitas.

Šeimoje užaugo trys sūnūs, o pačią šeimyną dar labiau puošia ir keturi anūkai — Šarūnas, Nojus, Lukas ir Ažuolas. Sūnus Rimvydas šiuo metu dirba užsienyje, Bronius — vadovaujamą darbą vienoje iš užsienio įmonės atstovybių Lietuvoje, o Virginijus puoselėja savo šeimos verslą.

Ūkininkai itin vertina samdomų darbuotojų kasdienį darbą, girią juos už atsakomybę. „Užaugino me tikrai darbščius vaikus, visa da sulaukiame iš jų pagalbos,“ — džiaugėsi sūnumis ūkininkai.

Jungės likimai ir žemė

(Atkelta iš 4 psl.)

1979 metais Algimantas vedė Laimą. Gyvenime jam visokiausio darbo yra prisięję dirbtį. Baigęs tuometį Kauno politechnikos institutą dirbo mokymo meistru, vėliau — Girdžių paukštinių kultūrės ūkyje dirbtuvį bei garažų vedėju, stacionarių darbų inžineriumi, energetiku bei kt. Žinoma, geriausia pačiam savarankiškai ūkininkauti. Tuo labiau, kad graži šeimyna užauginta. Tiesa, duktė Ramūnė Airijoje, bet guodžia tai, kad abu sūnūs Rapolas ir Algimantas greta. Per šienapjūtę, kai trys Liorincų vyrai sėda prie traktorių vairo, gražu pažiūrėti. O ir pašarų didelei bandai priruošiama pakankamai. Tėvai labiau puoselėja ūkininkystės ūkį, Rapolas augina grūdines kultūras, o Algimantas — buliukus. Liorincų ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose,

Ūkio valdų modernizavimo programoje. Dabar darbštis šeima gali pasidžiaugti dviemis fermomis, garažais, grūdų sandeliu. Įrengtas srutų rezervuaras, dar vieną tokį rezervuarą numatoma statyti. Pakanka ir įvairiausios technikos, įrangos.

„Bene vieni iš pirmųjų rajone įrengėme melžimo aikštèles, tai ir kiti ūkininkai užsukdavo jų pažiūrėti“, — prisimena Algimantas.

Ūkio banda kontroliuojama. „Džiaugiamės aukšta pieno kokybe. Už tai ūkininkams yra mokamas priedas“, — sakė nuolat su Liorinciais dalykiškai bendradarbiaujanti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė. Ūkis ne kartą yra dalyvavę konkursuose „Metų ūkis“, pelnyta aukščiausią vietą. Pastaruojančiu metu konkurse nedalyvauja, nes, pasak ūkininkų, būtų neetiška — mat Laima Liorincienė priklauso konkurso „Metų ūkis“ vertinimo komisijai.

Liorincai apgailestauja, kad kai- me mažoja jaunuų ūkininkų, o ir šiaip darbą mylinčių žmonių nėra per daug. Kas kita, jeigu būtų tokį daugiau, kaip jų ūkyje besidabuojantis mechanizatorius Vilmantas Klevinskas. Sažiningas, stropus ir punktualus. Mokantis tvar kingai susirikioti gyvenimą žmogus sugeba atostogauti net Jungtinėse Amerikos Valstijose!

Puikiai dirba ir melžėjos Natalija bei Dolorezė. Bet, pasak Algimanto, prie fermos darbų žmogaus dar reikėtų. Tačiau jį rasti — ne taip paprasta, nors seniūnijoje apie 800 gyventojų.

O ar lieka kiek laisvo laiko nuo darbų? Algimantas šypsosi ir atskleidžia, jog yra astringas medžio tojas. Gal nuo 1988-ųjų. Iš pradžių varovo duonos paragavo, o dabar retai nebūna savaitgalio, kad su medžio tojas draugėn nesueitų. „Svarbu ne tik medžioklė, bet ir poilsis gamtoje po darbų, malonus pabendravimas niekur neskubant“, — sako Algimantas.

Tvirta žemaitės ir aukštaičio sajunga

(Atkelta iš 5 psl.)

Ona — žemaitė, kilusi iš Kelmės rajono, Karklėnų, o jos sutuoktinis Arūnas — aukštaitis — iš Šlapaberžės.

Dar kolūkių laikais jaunas zootechnikas nusižiūrėjo patrauklių buhalterę ir netrukus atšoko vestuves. Šeima užaugino dvi atžalias: duktė Vaida — pedagogė, o sūnus Modestas Aleksandro Stulginskio akademijoje mechanizaciją studijuoja. Senelius džiugina Vaidos dukra — anūkelė Saulėja.

Pasak ūkininkų, pradėjė kurtis iš pagrindų, pirmiausia 1995 metais fermą pasistatė. O su gyvenamuju namu vargo, kol įsikūrė nuo 1993-ųjų iki 2000-ųjų. Užtart čia dabar erdvu ir jauku.

Ūkininkaujama gospodariškai. Tuo pasidžiaugė ir apsilankės „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vilmantas Staliūnas. „Svarbu, kad viskas po vienu stogu: ir gyvulai, ir pašarai, o

už fermos galos mėlidė“, — gyre gerą suplanavimą vadybininkas.

Arūnas pasidžiaugė labai praktišku pirkiniu — suomišku pašarų dalytuviu AGRONIC-140. Su juo pašarų rulonas piendavėms išdalinamas per 5 minutes. Geras pusvalandis — ir karvutės pašertos.

Ona daugiausia ūkio buhalterią tvarko, bet ir karvių melžti nevengia. Juk reikia ūkininkų akies. Ūkininkauti pagelbsti ir samdomi žmonės: melžėja bei darbinkas.

V.Staliūnas nepagailėjo gerų žodžių Arūnui, kuris ne kartą ūkininkams, dingus elektros srovei, su generatoriumi prisistatė ir iš bėdos gelbėjo.

Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Europinė parama gerokai padėjo atsistoti ant kojų ir sutvirtėti.

Arūnas — tikras lietuvis, nusiteikęs patriotiškai ir nuo Sajūdžio laikų mūru stojantis už Lietuvos idealus. Todėl jis kuo puikiausiai

supranta pasitaikančius sunkumus, kuriuos mūsų šalai tenka išbandyti ir dėl nedraugiškos kaimyninės šalies politikos.

Viensėdžio ūkininkai — bičiuliški žmonės. Jie globoja Panevėžio vaikų darželį „Linelis“. Džiaugsmo būna ne tik mažiesiems, bet ir jų auklėtojoms, stebint, kaip melžiamos karvutės, slėgiamas sūris. Smagu ir vištos padėtą šiltą kiaušinį rankoje palaikti ar gérėtis žygaujančiais paršeliais.

Netoli sodybos — Balsių miškas. Cia ypač gerai sekasi dukrai Vaidai ir sūnui Modestui grybauti. Buvo metų, ypač 2010-ieji ir pernykščiai, kai baravykai į pintines netilpo. Tai ir nuotraukose užfikuota neįsivaizduojama girios pulkaunykų gausybė.

Laisvalaikiu Ona ir Arūnas megsta po Lietuvą pakeliauti. Jie įsitiiki, kad pirmiausia reikia kuo geriau pažinti savo šalį — juk joje tiek įstabių ir nematytių dalykų.

Net nesvajojo ūkininkauti

(Atkelta iš 4 psl.)

Buvo nelengva, nes reikėjo 4 dukras užauginti. Dabar jau ne bėda. Vyriausioji Giedrė įsikūrė Vilniuje, tačiau namuose dar trejetas sesučių likę. Valentina jau šiaisiai metais baigs Akademijos miestelio gimnaziją, jos sesuo Agnė — vienuoliktoje. Ji moko si Kėdainių „Atžalyno“ gimnazijoje, kartu ir dailės mokyklą lanko.

Tai jos mokslai prasideda anksti rytą ir baigiasi jau vėlokai vakare. Valentinių tenka vairuotojos dalia pagelbstint sesutėms ir mamai. Pati mažiausioji Karolija — dar trečiokė.

Nemažai karvių turinčiam ūkui neįmanoma išsiversti be pagalbininkų. Lina samdo dvi melžėjas ir du mechanizatorius. Žinoma, ir pati prikimba. Ūkininkė domisi naujovėmis. Ji priklauso Veisėjų galvijų asociacijai. Su jos nariais

apkeliavo daugybę šalių. Patiko ūkininkavimo tvarka Austrijoje, Olandijoje, bet daugelis užsieniečių ūkininkų iš lietuvių turėtų pasimokyti tvarkos ir švaros.

Linos ferme — gal net šešių veislių karvės. „Pamatytumėte, kokia graži banda“, — šypsodamasi pasakojo ūkininkė. Cia ir Lietuvos juodmargės, ir šemosios, ir žalosios bei kitokios. „Svarbiausia, kad pieno gamyboje nėra sezoniskumo, o produkto kokybė gera“, — džiaugėsi darbščia ūkininkė „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vilmantas Staliūnas.

Ūkis prisigamina visaverčių pašarų, banda papildoma savomis telyčaitėmis. Anksčiau Lina pieną tiekėdavo kitai pieno perdirbimo įmonėi, bet nusivylė kaprizingais pievnežių vairuotojais ir betvarke, kai nežinodavai, kada jie tiksliai atvažiuos pieno paimiti. Kas kita

„Žemaitijos piene“. Cia tvarka ne palyginamai geresnė, be to, ir atsisiskaitoma du kartus per mėnesį. Tai leidžia geriau planuoti savo pajamas ir išlaidas.

Gyvenime Lina matė šiltą ir šaltą. Augindama keturias dukras, dar ir savo sesei padėjo: buvo priemusi jos tris sūnus. „Vienu metu būdavo, kad po tropą sukiavosi net septyni vaikai“, — prisimena Lina.

Laisvalaikiu ji mégsta megzti, ypač gražių mezgtinių numezgta. Toki pomėgį turėjo jos močiutė ir mama. O dukros Valentina ir Agnė — meniškos sielos: gitara groja.

Jubiliejinio gimtadienio proga vyriausioji dukra Giedrė mamai padovanojo bilietą į Andre Bočelio koncertą Žalgirio arenaje, tai Lina dar ir dabar gyvena nepamirštamomis akimirkomis.

Prekyba visomis stogų dangomis:

- * Plieninės stogų ir fasadų dangos;
- * Šiferio lakštai;
- * Lietaus nuvedimo sistemos;
- * Daugiasluoksnės „sendvič“ tipo plokštės;
- * Stogų dengimo darbai;
- * Angarų statyba;
- * Nemokamai sudarome sąmatą.

Telefonai: 8~646 71888; 8~645 22275

El. paštas: info@lindestus.lt

Jei esi ambicingas, norintis įgyti naujos patirties, nebijantis iššūkių ir bendravimo, kviečiame prisijungti prie puikaus „Žemaitijos pieno“ kolektyvo. Atskleisk tikslias savo galimybes mūsų komandoje ir kopk karjeros laiptais!

Prie komandos kviečiame prisijungti:

- * gamybos darbininkus/-es;
- * automatikus/-es;
- * meistrus/-es;
- * kokybės vadybininkus-technologus/-es.

Jums siūlome konkurencingą atlyginimą, socialines garantijas bei karjeros galimybes.

Detalesnė informacija teikiama kontaktiniai telefonais:
8-444-22200; 8-444-22207. Arba siūskite savo gyvenimo aprašymą elektroniniu paštu: cv@zpienas.lt

www.zpienas.lt

Už pieninę karvę – 77 Eur susietosios paramos

Kaip jau skelbta, 2015 metais bus pradedamos mokėti susietosios paramos išmokos už mėsinius galvijus, mėsines avis, pieninių veislių bulius ir pienines ožkas. Žemės ūkio ministrė Virginija Baltraienė pasirašė ir 2015-2020 metų susietosios paramos už pienines karves administravimo taisykles. Susietoji parama už pienines karves bus mokama iš ES biudžeto lėšų, siekiant palaikyti pieno gamintojų pajamas ir užtikrinti dabartinių gamybos lygi.

Orientaciniai paramos dydžiai 2015 m. siekia 77,01 Eur, 2016 m. – 81,54 Eur, 2017 m. – 86,07 Eur, 2018 m. – 90,67 Eur, 2019 m. – 95,27 Eur, 2020 m. – 95,27 Eur už pieninę karvę. Tikslus paramos dydis nustatomas ne vėliau kaip iki einamųjų metų spalio 1 dienos atskiru žemės ūkio ministro įsakymu, nustačius tikslų paramos gavėjų skaičių.

2015 metų parama valdos valdytojams bus mokama nuo 2015 metų gruodžio 1 dienos ir turi būti išmokėta ne vėliau kaip iki 2016 metų birželio

30 dienos.

2015 metų paramą gaus tie valdų valdytojai, kurie 2014 metų balandžio 1 dienos – 2015 metų kovo 31 dienos laikotarpiu laikys pienines karves ir tuo pačiu laikotarpiu parduos ne mažiau kaip 500 kg pieno iš vienos karvės. Norint gauti susietają paramą už pienines karves, tai būtina pažymėti paraškoje, 2015 metais deklaruojant žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotus.

Parama neskiriamai valdos valdytojams: kurie patys arba jų su tuo oktiniai yra patvirtinti paramos gavėjais pagal

Kaimo plėtros 2004-2006 metų plano priemonę „Anksstyvo pasitraukimo iš prekinės žemės ūkio gamybos rėmimas“ ir Lietuvos kaimo plėtros 2007-2013 metų programos priemonę „Anksstyvas pasitraukimas iš prekinės žemės ūkio gamybos“; pavėlavusiems iki einamųjų metų gegužės 14 dienos patiekti tiesioginių pardavimų pieno gamybos ir realizavimo metines deklaracijas; kurių vidutinis rinkai patiekitas pieno kiekis iš vienos pieninės karvės praėjusių metų balandžio 1 dieną – einamųjų metų kovo 31 dieną buvo mažesnis kaip 500 kg (ŽŪM inf.)

Lietuvos pieno ūkių asociacijos narių dėmesiui!

(Įmonės kodas 180878484)

Kviečiamas eilinis visuotinis narių susirinkimas, kuris vyks 2015 metų vasario 27 dieną 10 valandą Seodos g. 35, Telšiuose.

Registracijos pradžia – 9.30 val.

Susirinkimo darbotvarkė:

1. Asociacijos 2014 metų finansinės atskaitomybės tvirtinimas.

2. Asociacijos veiklos 2014 finansiniai metais ataskaitos tvirtinimas.

3. Asociacijos narių mokesčių dydžių 2015 m. tvirtinimas.

4. Valdybos narių rinkimai.

5. Kiti klausimai.

Prašome turėti asmenis tapatybę patvirtinantį dokumentą. Su susirinkimo darbotvarkės medžiaga galima susipažinti nuo vasario 20 dienos darbo valandomis Asociacijos buveinėje.

Nevykus susirinkimui, pakartotinis susirinkimas bus šaukiamas 2015 metų kovo 12 dieną. Laikas, darbotvarkė ir vieta nesikeičia.

Administracijos direktorė

Lukšių ŽŪB eksperimentavo ir paguldė karves ant čiužinių

Iprastai pokyčių bijoma. Tačiau teigiami ir teisingi pokyčiai – reiškia tik dar didesnę sėkmę. Tuo grindžiamas vienos didžiausių ir sėkmingesnių Lietuvos žemės ūkio bendrovii (Lukšių ŽŪB Lukšių k., Šakių r.) sprendimas dalyje tvarto karvėms pakloti čiužinius. Karvės jau daugiau nei mėnuo guli ant naujų čiužinių. Paprašėme savo pastebėjimais pasidalinti bendrovės direktoriaus pavaduotoją Kastytį KRIŠTOLAITI.

– **Ar pokyčiai pasiteisino? Kaip i Erri-Comfort čiužinius sureagavo karvės?**

– Šiaip priėmė labai gerai. Aš ir pats buvau labai nustebės. Pirmą dieną visos karvės stovėjo sukelusios priekines kojas ant čiužinio, galines ant tako, bet gilyn néjo. Galbūt iš pradžių išsigando guoliavietės paukštėjimo. Antrą die-

ną – visos vietos užimtos. Taip ir iki šiol.

– **Karvės juos mėgsta, o Jūs ar pastebite kažkokį skirtumą ekonominiu, laiko atžvilgiu?**

– Su čiužiniais darbo žymiai mažiau nei su šiaudų guoliaviete. Minimaliai visgi reikia valyti su skreperių, paberti pjuvėnų. Su šiaudais visada esi įsisukęs į rutiną. Paruoš-

ti, suvežti, sandėliuoti, atgal atvežti, kreikti – fiziškai labai daug darbo. Rugiapijytė irgi ne visada ideali, nėra lengva pasiruošti tiek daug šiaudų, kiek reikia guoliavietėms. Ir to mėšlo nelabai reikia, o su čiužiniais – jo mažiau.

– **Ar ketinate toliau diegti čiužinius?**

– Jei būtume galėję rinktis guoliavietę, kai statėme – tik čiužinys. Ar toliau keisime – dar neaišku. Fizinio darbo labai daug atkritų, būtų praktiškiau. Manau, statant naują – būtų tik čiužinai.

Konsultantas Mindaugas EIDUKAITIS papasakojo plačiau, kad, jo manymu, karvės taip lengvai priėmė Erri-Comfort čiužinius:

„Visų pirmą juos sukūrė danas, ilgus metus dirbantis veterinaru, jam svarbiausia buvo gyvulio sveikata ir patogumas. Karvė sveria 700-750 kg todėl reikia jos svorį atitinkančio sunkaus ir minkšto čiužinio. Erri-Comfort sveria 134 kg, todėl jai ir patogu, ir minkšta.“

Mindaugo teigimu, prisideda ir tai, kad čiužinys sudarytas iš mažų, pripildytų padangų gumos granulių. Granulės pralaizdžios skysčiui – čiužinys visada sausas. Taip pat jis pabrėžė, kad čiužinys turi termoizoliacinių savybių, todėl žiema kaupia šilumą, o vasara puikiai védinasi.

SALTINIS: pienoukis.lt

Tiesioginės išmokos pasiekia greičiau

Nacionalinė mokėjimo agentūra (NMA) už 2014 m. deklaruotas žemės ūkio naudmenas ir pasėlius praėjusiais metais pareiškėjams išmokėjo daugiau kaip 253 mln. Eur (apie 875 mln. Lt). Išmokų mokėjimas bus tesiamas jau netrukus.

2014 m. išmokėta suma yra 5,8 mln. Eur (20 mln. Lt) didesnė, lyginant su analogiškomis išmokomis 2013 m. Be to, 2014 m. buvo išmokėta apie 6,6 mln. Eur (22,8 mln. Lt) išmokų už pieną pagal specialiąją schemą. Tiesioginių išmokų už 2014 m. deklaruotų žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotų avansinė dalį NMA pradėjo mokėti praėjusių metų spalio 16 d., pagrindinė – nuo gruodžio 1 d. Avansai pasiekė 102 tūkst. paramos gavėjų iš 140 tūkst. deklaravusių 2014 m., o tai sudaro beveik 73 proc. 2014 m. pareiškėjų. 2013 m. per tą patį laikotarpiu avansai pasiekė 83 tūkst. ūkininkų iš 149 tūkst. deklaravusių (apie 56 proc.).

2014 m. taip pat buvo mokamos išmokos už pieną pagal specialiąją schemą. Tokių išmokų išmokėta 6,6 mln. Eur (22,8 mln. Lt), jų sulaukė 26,2 tūkst. šalies pieno gamintojų.

Išmokų mokėjimas bus tesiamas jau netrukus – sausio 13 d., NMA atliko pirmuosius 2015 m. lėšų užsakymus. Gavus lėšas, parama nedelsiant bus pervaista šalies ūkininkams.

Pagrindinės išmokos dydis už 2014 m. deklaruotus žemės ūkio naudmenų plotus – 114,3 Eur (395,11 Lt) už hektarą. Išmokos už pirmuosius 30 hektarų dydis – 30,78 Eur (106,29 Lt).

Lietuvių skirtos tiesioginių išmokų pagrindinės dalies finansinė vokė sudaro 318,1 mln. Eur (109 mln. Lt).

Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Zemės ūkio ministerijos informacija

30-ojo gimtadienio proga:

Odetą Bružinskaitę — profesinės sveikatos specialistę;
Jurgitą Dulkienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Sigitą Raubienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Nerijų Lataką — projektų vadybininką;
Viliją Bartkuvienę — eksporto direktoriaus vaduotoją;
Jaroslav Urbanovič — vairuotoją ekspeditorių;
Regimantą Rekašių — pirkimų vadybininką;
Aleksandrą Goreli — deklarantą;
Rasą Paulikaitę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Daivą Kungienę — produkcijos atrinkėją;
Renatą Intienę — gamybos darbininkę.

45-ojo gimtadienio proga:

Jakovą Krutko — gamybos darbininką;
Rimvydą Petrauską — operatorių;
Anitą Negreckienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Daivą Jurgilienu — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Elvyrą Jokūžienę — pieno surinkėją;
Valdemarą Stancikienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Rimą Lataką — techninės pagalbos vairuotoją;
Reginą Buiydiienę — pieno surinkėją;
Algį Burškį — operatorių;
Danutę Užpalienę — operatorę;
Alvydą Jokubavičių — vairuotoją (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vytautą Spirgi — transporto skyriaus vadovą (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vidutę Lukoševičienę — sūrių gamintoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Virginiją Petrikienę — pieno surinkėją;
Albiną Baranauską — vairuotoją ekspeditorių;
Anatolijų Michejevą — vairuotoją ekspeditorių;

Vytautą Ežerski — akumulatorininką (AB „Klaipėdos pienas“).

30 metų darbo sukakties proga:

Vladą Ruvelį — dažytoją;
Praną Mikalauską — šaltkalvį.

25 metų darbo sukakties proga:

Bronislovą Cvetkovą — vairuotoją ekspeditoriu;

Zilviną Zavecką — pirkimų vadovą.

20 metų darbo sukakties proga:

Eleną Rudienę — pieno surinkėją;
Danguolę Balčiuvienę — knygrišę;
Reginą Kačerauskienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Laimą Brančeliene — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

15 metų darbo sukakties proga:

Kristiną Jonkvienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

10 metų darbo sukakties proga:

Tomą Jonutį — suvirintoją;
Ziną Paulauskienę — sūrių gamintoją (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vidą Majauskienę — meistrę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Alvydą Kombarį — laborantą vairuotoją kontrolierių (UAB „NTL“).

KAR NORIU DAR!

„Lietuvos metų gaminio 2014“ aukso medaliu siemet apdovanotas Karksiuko formos mangų-obuolių sorbetas.

KAR KAR
pastangos
kurti natūralius ir
džiaugsmingų skonių
ledus buvo įvertintos.
Pernai aukso medalį pelninė
KAR KAR kramtomosios
gumos skonio ledai.
Mangų-obuolių sorbetas —
rinkos naujiena,
pasirodžiusi vos pernai.
Pirkėjų pamėgti dėl
ryškaus ir išskirtinio skonio
bei natūralios sudėties,
dabar bus paženklinti
kokybiską prekę garantuojančiu
„Lietuvos metų gaminio“ medaliu.
KAR KAR produkcija orientuota
į vaikus, tad leduose nėra sintetinių
priekų bei dažklių.
Karksiuko formos sorbetas
pagamintas iš natūralių
obuolių sulčių bei trintų mangų.
Patiks ir mamai — nes
tik 100 kalorijų!

„Lietuvos metų gaminio“ konkursą organizuoja Lietuvos pramonininkų konfederacija.
Konkursu tikslas — skatinti kokybišką lietuvišką produkciją, informuoti vartotojus
apie patikimas ir saugias prekes, skatinti lietuvius rinktis lietuviškus gaminius.

Kūrybingi ūkininkai

Valerijos ir Stepono Lukoševičių sodyba, įsikūrusi Kalnėnu kaime, visiškai netoli nuo Telšių, džiugina pakelėivių, skubančių Šiaulių-Palangos plentu, akį visais metų laikais.

Nuo pat ankstyvo pavasario sulega sumanai padirbdintas „paukščių medis“ su 37 varnėnų inkilais, o jo viršūnėje karaliauja gandru šeimyna.

Vasarą ganykloje tarp besiganačios gausios bandos žvilgsnių patraukia „Dobil“ produktų grupės stendas, informuojantis, kad Lukoševičių dukra Sonata Ulbiéné tiekia ekologišką pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Nors žiema Kalėdoms sniego vos pabarstė, bet to užteko, kad pas Lukoševičius atkeliautu pats Kalėdu senis su nykštuku. Iš tolo girlandomis spindincios žaliaskarės ir visa tviskanti sodyba patraukė ne vieno pakelėvio akį „Pasaika iš plento ir stabteli netoli kieimo. Matyt, vaikučių paprašyti ir patys téveliai nori pasigrožeti“, — šypsodamas pasakojo visuomet gerų sumanymų nestokojanti Valerija Lukoševičienė. Visa didžiausia šeimyna neabejingo grožiu, bet prie kalėdinės pasakos sukurimo mamai labiausiai talkino sūnus Arlandas.

Passak Stepono Lukoševičiaus, praėjusieji metai buvo neblogi, tai kodėl juos palydint nepasidžiaugus. Šeimos galvą rajono žemdirbių šventėje apdovanojo padėkos raštu Žemės ūkio rūmų vadovas Andriejus Stančikas, kiek vėliau „Angelų vakare“ Žemaitės dramos teatre Valerijai ir Steponui įteikta „Gausiausios šeimos“ nominacija.

Penketą vaikų išauginę ūkininkai džiaugiasi, kad trejetas atžalų pasuko į pėdomis: be Sonatos, ūkininkauja broliai Gedas ir Tadas. Pirmasis jaunasis ūkininkas plėtoja gyvulininkystę, o antras — augalininkystę. Beje, Gedas pernai rajono ūkininkų šventėje apdovanotas ūkininkų sajungos padėkos raštu už sekmingą dalyvavimą rajono artojų varžytuvėse.

Netruks atskubėti pavasaris, paukščiai suklegés Lukoševičių sodyboje, Kalnėnu kaime. Vėl darbštū ūkininkų šventėje apdovanotas ūkininkų sajungos padėkos raštu už sekmingą dalyvavimą rajono artojų varžytuvėse.

Valerija ir Steponas Lukoševičiai prie Kalėdu senio vežimo su dovanomis.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8-610 08187,
8-684 78390; rašyti el.p.:
lpua.info@gmail.com
dackeviciene@gmail.com

ISSN 1648-777X

Draugaukime:
Legendinis sūris DŽIUGAS

